

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 837

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 17 noiembrie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 533 din 9 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, precum și, în special, ale art. 10 alin. (2), art. 16 și art. 27 din ordonanța de urgență	2–4
	Decizia nr. 546 din 15 octombrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	5–6
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
72.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2014 privind aprobarea Programului de stimulare a cumpărării de autoturisme noi	7–8
★		
	Rectificări	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 533**

din 9 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, precum și, în special, ale art. 10 alin. (2), art. 16 și art. 27 din ordonanța de urgență

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ionița Cochînțu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, precum și, în special, ale art. 10 alin. (2), art. 16 și art. 27 din ordonanța de urgență, excepție ridicată de Gilmar Belecciu în Dosarul nr. 2.413/118/2014 al Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 410D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 11 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.413/118/2014, **Tribunalul Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, precum și, în special, ale art. 10 alin. (2), art. 16 și art. 27 din ordonanța de urgență**, excepție ridicată de Gilmar Belecciu cu ocazia soluționării unei cereri de reexaminare a taxei judiciare de timbru, formulată în cadrul procedurii regularizării cererii de chemare în judecată.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 sunt contrare art. 115 alin. (4) din Constituție, deoarece, în preambulul acestui act normativ, caracterul de urgență este determinat de oportunitatea, rațiunea și utilitatea reglementării, fără a se evidenția însă existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată. Astfel, nerespectarea cerințelor cuprinse în prevederile constituționale menționate atrage și înfrângerea art. 1 alin. (5) din Constituție.

6. De asemenea, consideră că sunt încălcate prevederile constituționale referitoare la așezarea justă a sarcinilor fiscale, întrucât impune un „impozit mascat”, deoarece destinația sumelor provenite din taxele judiciare de timbru nu este în totalitate către sistemul judiciar, ci are menirea de a îndestula bugetul de stat.

7. În continuare, consideră că dispozițiile art. 16 și art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 contravin prevederilor constituționale referitoare la egalitatea în fața legii a cetățenilor și la accesul la justiție, deoarece, din cauza taxelor și impozitelor camuflate, justițiabilul nu mai poate beneficia de actul de justiție la care este îndreptățit. Aceste taxe duc astfel la crearea unui serviciu public prohibit și discriminatoriu pentru justițiabilul de rând. De asemenea, deși jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite, potrivit art. 21 alin. (4) din Constituție, iar prevederile constituționale ale art. 51 consfințesc dreptul de petiționare al cetățenilor, partea interesată este pusă în ipoteza de a contesta un act administrativ fiscal ce impune o obligație și o cale administrativă de contestare prin intermediul instanței judecătorești.

8. Așa fiind, autorul excepției susține că nu poate fi obligat la plata unei taxe de timbru în contestarea unui act emis abuziv de către o instituție ce este scutită de la plata taxelor de timbru conform art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, întrucât această măsură contravine principiului egalității în fața legii, măsura plății taxei fiind o formă de discriminare în relația cu instituția respectivă, considerând că pentru aceste motive este neconstituțional și art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

9. **Tribunalul Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care arată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 sunt în consonanță cu prevederile art. 115 și art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală. În preambulul ordonanței de urgență sunt arătate condițiile și premisele ce au stat la baza adoptării actului normativ, respectiv aspectele legate de regândirea sistemului judiciar românesc, precum și obligația cetățeanului care folosește acest serviciu de a contribui la susținerea costurilor, dar și a transparenței aplicării normelor în materie.

10. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Avocatul Poporului**, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, consideră că prevederile criticate sunt constituționale.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, precum și, în special, cele ale art. 10 alin. (2), art. 16 și art. 27 din ordonanța de urgență. Dispozițiile criticate în mod punctual au următorul cuprins:

— Art. 10 alin. (2): „În cazul contestației la executarea silită, taxa se calculează la valoarea bunurilor a căror urmărire se contestă sau la valoarea debitului urmărit, când acest debit este mai mic decât valoarea bunurilor urmărite. Taxa aferentă acestei contestații nu poate depăși suma de 1.000 lei, indiferent de valoarea contestată. În cazul în care obiectul executării silite nu este evaluabil în bani, contestația la executare se taxează cu 100 lei.”;

— Art. 16: „În materia contenciosului administrativ, cererile introduse de cei vătămăți în drepturile lor printr-un act administrativ sau prin refuzul nejustificat al unei autorități administrative de a le rezolva cererea referitoare la un drept recunoscut de lege se taxează după cum urmează:

a) cererile pentru anularea actului sau, după caz, recunoașterea dreptului pretins, precum și pentru eliberarea unui certificat, a unei adeverințe sau a oricărui altui înscris — 50 lei;

b) cererile cu caracter patrimonial, prin care se solicită și repararea pagubelor suferite printr-un act administrativ — 10% din valoarea pretinsă, dar nu mai mult de 300 lei.”;

— Art. 27: „Orice alte acțiuni sau cereri neevaluabile în bani, cu excepția celor scutite de plata taxei judiciare de timbru potrivit legii, se taxează cu 20 lei.”

15. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) care consacră obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în fața legii a cetățenilor, art. 21 alin. (2)—(4) referitor la accesul la justiție, art. 56 alin. (2) referitor la așezarea justă a sarcinilor fiscale și ale art. 115 alin. (4) privind condițiile adoptării ordonanțelor de urgență.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013, în ansamblul său, precum și, în mod special, asupra unor prevederi din aceasta, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în raport cu prevederi constituționale și critici similare, invocate chiar de autorul prezentei excepții de neconstituționalitate, însă în alte cauze aflate pe rolul instanțelor de judecată. În acest sens sunt Decizia nr. 46 din 4 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 15 aprilie 2014, și Decizia nr. 425 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 26 august 2014.

17. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție, Curtea a reținut că, în Nota de fundamentare a ordonanței de urgență criticate, existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată și urgența acesteia sunt justificate de Guvern prin următoarele argumente: modificarea cadrului legal de desfășurare a procesului civil prin adoptarea Codului de procedură civilă, precum și punerea în aplicare a noilor instituții adoptate prin Codul civil, faptul că evoluția în plan legislativ menționată nu s-a reflectat într-un mod adecvat și la nivelul cadrului normativ privind taxele judiciare de timbru, care au rămas în principal la nivelul stabilit în anul 1997, actualizat în anul 2010 prin aplicarea indicelui de inflație, necesitatea ca sistemul de taxare să reflecte noua structură și dinamică a procesului civil, noile garanții procedurale acordate părților pentru asigurarea unui proces echitabil, precum și acoperirea costurilor suplimentare pentru dezvoltarea infrastructurii și pentru asigurarea logisticii necesare punerii în aplicare a noilor prevederi legale, de necesitatea asigurării, pe de o parte, a unui

echilibru corespunzător între eforturile bugetare de asigurare a unui serviciu public calitativ și obligația cetățeanului care folosește acest serviciu de a contribui la susținerea costurilor, dar și, pe de altă parte, a transparenței aplicării normelor în materie implicând o evidență clară asupra tuturor operațiunilor pe care le implică sistemul de taxare, luarea în considerare a faptului că neadoptarea în regim de urgență a prezentului act normativ ar conduce la conservarea unui sistem de taxare neadecvat față de liniile trasate prin regândirea sistemului juridic românesc odată cu adoptarea noului Cod civil și a noului Cod de procedură civilă, cu consecințe negative pe planul situației justițiabililor și al nevoilor acute ale sistemului judiciar, dar și al transparenței și disciplinei financiare impuse de exercițiul colectării la buget a sumelor derivând din plata taxelor judiciare de timbru.

18. Analizând toate motivele invocate de către Guvern în preambulul ordonanței de urgență, în mod cumulat, Curtea a ajuns la concluzia că există un grad mare de abatere de la obișnuit, și anume condițiile concrete în care urmează să se desfășoare activitatea sistemului judiciar, având în vedere adoptarea noilor coduri, Codul civil și Codul de procedură civilă, și necesitatea finanțării optime a acestui sistem prin raportare la nevoile sale reale, astfel încât a considerat că există o situație extraordinară în sensul art. 115 alin. (4) din Constituție.

19. În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate ale dispozițiilor art. 10 alin. (2), art. 16 și art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, prin raportare la art. 16 alin. (1) din Constituție referitor la principiul egalității în fața legii, Curtea s-a mai pronunțat asupra chestiunii scutirii instituțiilor statului de la plata taxei judiciare de timbru și a statuat că, așa cum rezultă din dispozițiile constituționale ale art. 16, cetățenii se bucură de drepturile prevăzute în Constituție și în legi, fiind egali în fața acestora și a autorităților publice, în timp ce autoritățile publice exercită atribuțiile ce le sunt stabilite de lege, potrivit competenței lor, în realizarea funcțiilor pentru care sunt create. Principiul egalității în drepturi prevăzut de Constituție pentru cetățeni nu poate ca, prin extensie, să primească semnificația unei egalități între cetățeni și autoritățile publice. Așa fiind, nu se poate vorbi despre încălcarea principiului egalității decât atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă. Or, Curtea a reținut că, în ipoteza prevăzută de textul de lege criticat, persoanele juridice, ca subiecte colective de drept, și organele fiscale se află evident într-o situație diferită (Decizia nr. 10 din 17 ianuarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 25 februarie 2013).

20. Ca atare, scutirea autorităților publice de la consemnarea vreunei cauțiuni pentru cererile, acțiunile și orice alte măsuri pe care le îndeplinesc în vederea realizării creanțelor fiscale are o justificare obiectivă și rațională, autoritățile respective — creditorii bugetari — fiind finanțate de la bugetul de stat pentru a putea funcționa, iar taxele respective se fac venit tot la bugetul de stat, astfel că ar fi absurd ca autoritățile în cauză să fie obligate (formal) să plătească din buget o taxă care revine aceluiași buget.

21. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (2)—(4), Curtea a constatat că prevederile art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 stabilesc cu privire la cererile introduse în fața instanței de contencios administrativ și nu dispun cu privire la jurisdicțiile speciale administrative care, potrivit Constituției, sunt facultative și gratuite. Așa fiind, dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (4) din Constituție nu au legătură cu prevederile art. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 (Decizia nr. 425 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 26 august 2014).

22. Totodată, faptul că prin art. 10 alin. (2), art. 16 și art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 se stabilește cuantumul taxei de timbru (în cazul contestației la executarea

silită, în materia contenciosului administrativ, sau în orice alte acțiuni sau cereri neevaluabile în bani, cu excepția celor scutite de plata taxei judiciare de timbru potrivit legii) nu este de natură a afecta accesul liber la justiție, deoarece, în jurisprudența sa, Curtea a stabilit în nenumărate rânduri că prestațiile judecătorești nu trebuie și nu pot fi în toate cazurile gratuite. Astfel, prin Decizia nr. 87 din 20 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 12 februarie 2009, Decizia nr. 808 din 19 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 23 iunie 2009, și Decizia nr. 358 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 6 decembrie 2013, Curtea a reținut că accesul liber la justiție, consacrat de art. 21 din Constituție, nu înseamnă gratuitate. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Atât obligația de plată a taxelor judiciare, cât și excepțiile stabilite de lege se aplică deopotrivă tuturor cetățenilor aflați în situații identice, precum și tuturor litigiilor de aceeași natură, neexistând discriminări sau privilegii contrare prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție.

23. Plata taxelor judiciare de timbru fiind o condiție legală pentru începerea proceselor civile, obligația la plata anticipată a acestor taxe (în unele cazuri până la un termen ulterior, stabilit de instanța judecătorească) este justificată, ca și sancțiunea anulării acțiunii sau cererii, în caz de neplată a acestora. De altfel, contribuția justițiabilului poate fi recuperată la cererea acestuia, în temeiul art. 453 din Codul de procedură civilă, de la partea care pierde. Așadar, regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Totodată, potrivit dispozițiilor art. 90 din Codul de procedură civilă, cel care nu este în stare să facă față cheltuielilor pe care le presupune declanșarea și susținerea unui proces civil, fără a primejdui propria sa întreținere sau a familiei sale, poate beneficia de asistență judiciară, în condițiile legii speciale privind ajutorul public judiciar (Decizia nr. 425 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 26 august 2014).

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale,

atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

25. Distinct de cele reținute anterior, în ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 51 alin. (1) din Constituție privind dreptul de petiționare, se observă că instanța de contencios constituțional a reținut prin Decizia nr. 389 din 24 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 471 din 5 iulie 2011, că, pe de o parte, Constituția reglementează dreptul de petiționare, care este un drept cetățenesc, de care beneficiază cetățenii, în mod individual sau grupurile de cetățeni, indiferent că sunt constituite ad-hoc sau organizate în forme prevăzute de lege, iar, pe de altă parte, accesul liber la justiție, prevăzut de art. 21 din Constituție, în sensul că orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, nicio lege neputând îngreuna exercitarea acestui drept.

26. Așadar, Curtea observă că dispozițiile constituționale ale art. 51 alin. (1) se referă la dreptul la petiționare, care este diferit de dreptul de a introduce acțiuni la instanțele judecătorești, iar sesizarea instanțelor judecătorești pentru valorificarea unui drept sau pentru realizarea unui interes, care se poate obține numai pe calea justiției, nu reprezintă un aspect al dreptului de petiționare.

27. Dreptul de petiționare se referă la cererile, reclamațiile, sesizările și propunerile în legătură cu rezolvarea unor probleme personale sau de grup ce nu presupun calea justiției și la care autoritățile publice au obligația de a răspunde în termenele și în condițiile stabilite potrivit legii, în timp ce cererile de chemare în judecată se soluționează după reguli specifice activității de judecată. În consecință, textul legal criticat nu este contrar reglementărilor constituționale cu privire la dreptul de petiționare, din moment ce conținutul său normativ nu are nicio relevanță asupra acestora.

28. În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale referitoare la așezarea justă a sarcinilor fiscale, Curtea observă că aceasta nu poate fi reținută, întrucât prevederile criticate sunt tocmai o aplicare a celor statuate prin normele constituționale, iar cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii.

29. Față de cele expuse anterior, Curtea nu poate reține nici criticile formulate cu privire la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5), care consacră obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

30. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gilmar Belecciu în Dosarul nr. 2.413/118/2014 al Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, precum și, în special, ale art. 10 alin. (2), art. 16 și art. 27 din ordonanța de urgență sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 546

din 15 octombrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea, în ședința publică din data de 14 octombrie 2014, a reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Mircea Popescu în dosarele nr. 1.005/36/2013 și nr. 1.032/36/2013 ale Curții de Apel Constanța — Secția I civilă și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 364D/2014 și nr. 365D/2014.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 14 octombrie 2014, în prezența reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus conexarea Dosarului nr. 365D/2014 la Dosarul nr. 364D/2014, care a fost primul înregistrat, iar în temeiul art. 57 din Legea nr. 47/1992 și al art. 56 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, adoptat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 6/2012, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 15 octombrie 2014, dată la care este pronunțată prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin încheierile din 19 martie 2014, pronunțate în dosarele nr. 1.005/36/2013 și nr. 1.032/36/2013, **Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Mircea Popescu cu ocazia soluționării unor cereri de recuzare.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile criticate sunt contrare art. 21 din Constituție, întrucât recuzarea este o componentă intrinsecă a dreptului la apărare, care este garantat de Legea fundamentală, iar art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 constituie o piedică în calea accesului la justiție. Astfel, consideră că este inadmisibil ca pentru recuzarea a trei judecători justițiabilul să plătească taxe judiciare de timbru în valoare de 300 lei, în timp ce pentru o strămutare, care înseamnă de fapt recuzarea întregii instanțe și care implică cheltuieli mult mai mari, justițiabilul să plătească 100 lei, în

contextul în care taxa judiciară de timbru trebuie să reprezinte contravaloarea prestației efectuate în sistemul judiciar. De asemenea, precizează că ordonanța de urgență nu a fost concepută pentru persoane cu venituri mici.

5. **Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, arată că accesul liber la justiție nu echivalează cu gratuitatea serviciului prestat de instanțele judecătorești, normele constituționale neexcluzând stabilirea unor condiții în legătură cu introducerea acțiunilor în justiție sau cu formularea unor cereri adresate instanțelor judecătorești, între care și aceea a plății unor taxe. De asemenea, arată că, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, justițiabilii cărora prin plata taxei judiciare de timbru le-ar fi pusă în pericol întreținerea lor sau familiei lor pot obține scutiri, reduceri, amânări sau eșalonări, „procedură pe care petentul nu a înțeles să o folosească în soluționarea cererilor de recuzare”.

6. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale, sens în care arată că accesul liber la justiție nu echivalează cu gratuitatea serviciului prestat de instanțele judecătorești, legiuitorul având deplina legitimitate constituțională de a impune taxe judiciare de timbru fixe sau calculate la valoare în funcție de obiectul litigiului. De asemenea, menționează că, în temeiul dispozițiilor art. 42 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, orice persoană fizică, în situația în care nu poate face față cheltuielilor unui proces sau celor pe care le implică obținerea unor consultații juridice în vederea apărării unui drept sau interes legitim în justiție, fără a pune în pericol întreținerea sa ori a familiei sale, poate solicita ajutor public judiciar. Totodată, menționează jurisprudența Curții Constituționale în materie.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, care au următorul cuprins:

— Art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013: „Următoarele cereri formulate în cursul procesului sau în legătură cu un proces se taxează astfel:

a) cereri de recuzare în materie civilă — pentru fiecare participant la proces — pentru care se solicită recuzarea — 100 lei;”.

11. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că asupra dispozițiilor art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, prin raportare la critici și prevederi constituționale similare, s-a mai pronunțat în sensul constituționalității acestora, spre exemplu prin Decizia nr. 45 din 4 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 15 aprilie 2014.

13. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 în raport cu art. 21 din Constituție, aceasta este neîntemeiată. Astfel, se reține că art. 21 din Constituție nu instituie nicio interdicție cu privire la taxele în justiție, fiind legal și normal ca justițiabilii care trag un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de autoritățile judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora. Mai mult, în virtutea dispozițiilor constituționale ale art. 56 alin. (1), „Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice”. Plata taxelor și a impozitelor reprezintă o obligație constituțională a cetățenilor. S-a reținut, de asemenea, că echivalentul taxelor judiciare de timbru este integrat în valoarea cheltuielilor stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză, plata acestora revenind părții care cade în pretenții (Decizia nr. 112 din 24 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 14 aprilie 2005).

14. În același sens este, de altfel, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, prin care s-a statuat că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut — Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în Cauza *Ashingdan împotriva Regatului Unit al Marii Britanii*, paragraful 57. Astfel, acest drept, care cere prin însăși

natura sa o reglementare din partea statului, poate fi subiectul unor limitări atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa.

15. Totodată, în Hotărârea din 19 iunie 2001, pronunțată în Cauza *Kreuz împotriva Poloniei*, paragraful 54, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că, în conformitate cu principiile care se degajă din jurisprudența sa, ea nu a respins niciodată ideea de impunere a unor restricții financiare cu privire la accesul unei persoane la justiție, tocmai în interesul unei bune administrări a justiției.

16. De asemenea, se constată că legiuitorul a instituit, prin dispozițiile art. 42 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, posibilitatea instanței de judecată de a acorda scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru. Această reglementare vizează tocmai acele situații în care partea nu poate face față cheltuielilor unui proces din cauza lipsei mijloacelor materiale, constituind o garanție a liberului acces la justiție. Aprecierea legalității și temeiniciei cererilor întemeiate pe dispozițiile mai sus citate se realizează de către instanța de judecată în temeiul prerogativelor conferite de Constituție și legi, pe baza probelor care însoțesc aceste cereri (Decizia nr. 45 din 4 februarie 2014, precitată).

17. Referitor la compararea taxei judiciare de timbru pentru o strămutare, care înseamnă de fapt recuzarea întregii instanțe și care implică cheltuieli mult mai mari, cu cea referitoare la cereri de recuzare în materie civilă, Curtea observă că, potrivit dispozițiilor constituționale ale art. 61 alin. (1), care statuează rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării, precum și celor ale art. 115 referitoare la delegarea legislativă, coroborate cu cele ale art. 56, este atributul și dreptul legiuitorului să aprecieze cuantumul unor astfel de taxe, în funcție de serviciile prestate.

18. Totodată, Curtea observă că recuzarea este o chestiune personală și privește pe fiecare judecător în parte, fiind diferită de strămutare. Astfel, potrivit art. 44 din Codul de procedură civilă, judecătorul aflat într-o situație de incompatibilitate poate fi recuzat de oricare dintre părți înainte de începerea oricărei dezbateri, iar când motivele de incompatibilitate s-au ivit ori au fost cunoscute de parte doar după începerea dezbaterilor, aceasta trebuie să solicite recuzarea de îndată ce acestea îi sunt cunoscute, iar art. 141 alin. (1) din același cod statuează cu privire la strămutarea pentru motiv de bănuială legitimă sau de siguranță publică. Ca atare, este normal ca pentru fiecare cerere în parte să fie aplicată o taxă separată.

19. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mircea Popescu în dosarele nr. 1.005/36/2013 și nr. 1.032/36/2013 ale Curții de Apel Constanța — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 9 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 octombrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2014 privind aprobarea Programului de stimulare a cumpărării de autoturisme noi

Având în vedere necesitatea finalizării normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2014 privind aprobarea Programului de stimulare a cumpărării de autoturisme noi sunt necesare efectuarea de modificări și completări ale cadrului legal, care să permită facilitarea implementării acestuia, atât de către Fondul Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii, cât și de către instituțiile finanțatoare,

ținând cont de obligativitatea respectării angajamentelor asumate în acordurile încheiate cu organizațiile internaționale pentru evitarea riscului ratării țintelor, se impun, în regim de urgență, deblocarea procesului de creditare și facilitarea accesului persoanelor fizice la finanțare, aspect ce presupune implementarea de măsuri anticriză de Guvernul României pentru susținerea sectoarelor economice prioritare.

Pentru că în lipsa unor măsuri urgente de stimulare a consumului creșterea economică poate fi afectată, iar unele sectoare din economie, cum ar fi construcțiile de mașini și serviciile, ar fi semnificativ afectate de condițiile economico-financiare, se impune luarea tuturor măsurilor necesare în vederea deblocării procesului de creditare și dinamizarea activității în cadrul acestui sector cu efecte directe asupra creșterii economice și impact pozitiv în privința locurilor de muncă.

În vederea menținerii unor perspective încurajatoare în ceea ce privește reluarea creșterii consumului prin asigurarea suportului sistemului bancar în cadrul unei oferte specifice de finanțare dedicate persoanelor fizice, adaptate cererii potențiale, lipsa unei oferte de finanțare adecvate persoanelor fizice pentru sectorul auto afectează creșterea consumului populației, gradul de utilizare a capacităților de producție existente ale producătorilor de autoturisme și componente, precum și volumul comerțului și serviciilor specializate pentru autovehicule.

Considerând că este necesară luarea unor măsuri urgente în vederea atragerii de fonduri în activități de producție existente ale producătorilor de autoturisme și componente care produc valoare adăugată și cu impact pozitiv la nivel macroeconomic, se impune adoptarea prezentului act normativ, care să vizeze accesul persoanelor fizice la credite destinate achiziționării de autoturisme noi.

Întrucât toate aceste aspecte vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, impunând adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2014 privind aprobarea Programului de stimulare a cumpărării de autoturisme noi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 768 din 22 octombrie 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, partea introductivă a literei b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) beneficiarul Programului este persoana fizică ce îndeplinește cumulativ următoarele criterii de eligibilitate:”.

2. La articolul 2 litera b), după punctul 3 se introduce un nou punct, punctul 4, cu următorul cuprins:

„4. la data solicitării creditului garantat beneficiarul Programului are vârsta de minimum 18 ani și capacitate deplină de exercițiu.”

3. La articolul 2, după litera b) se introduce o nouă literă, litera b¹), cu următorul cuprins:

„b¹) *finanțator* — instituție de credit sau instituție financiară nebanară înscrisă în Registrul Special al Instituțiilor Financiare Nebancare deschis și ținut de Banca Națională a României, inclusiv unitățile teritoriale ale acesteia, care îndeplinește condițiile de eligibilitate și acordă credite persoanelor fizice pentru achiziția unui autoturism nou în cadrul Programului;”.

4. La articolul 2, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) *credit* — suma acordată de finanțator în baza unui contract, în vederea achiziționării autoturismului nou de către beneficiarul Programului, cu respectarea normelor interne de creditare, a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și a normelor de aplicare;”.

5. La articolul 2, litera k) se modifică și va avea următorul cuprins:

„k) *comision de risc* — suma datorată de beneficiarul Programului la contractarea creditului, pentru toată perioada de valabilitate a garanției, ca procent din suma garantată în cadrul Programului, destinată acoperirii riscului de garantare, în valoare de maximum 1% din valoarea garantată.”

6. La articolul 2, litera m) se modifică și va avea următorul cuprins:

„m) *garanție guvernamentală* — garanție asumată de F.N.G.C.I.M.M., în numele și în contul statului, materializată într-un contract de garantare, care acoperă pierderea suportată de finanțator, ca urmare a producerii riscului de credit, și care trebuie să fie irevocabilă, necondiționată și expresă, conform reglementărilor relevante din perspectiva recunoașterii calității de diminuator de risc de credit al garanțiilor din regulamentele prudențiale aplicabile finanțatorilor.”

7. După articolul 2 se introduce un nou articol, articolul 21, cu următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Beneficiarii Programului trebuie să dispună de un avans de minimum 5% din prețul de achiziție a autoturismului nou. Garanția statului va fi de maximum 50% din finanțarea acordată.

(2) Beneficiarii Programului se obligă să asigure autoturismul nou-achiziționat din finanțarea garantată printr-o poliță de asigurare de tip CASCO, caracteristicile polițelor de asigurare și modalitatea de încheiere fiind prevăzute în normele de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Beneficiarul are obligația cesionării drepturilor derivând din polițele de asigurare în favoarea statului român, prin

Ministerul Finanțelor Publice și finanțatorului, proporțional cu procentul de garantare a plății primei de asigurare pe toată durata de valabilitate a creditului garantat în cadrul Programului. Modalitatea de plată a despăgubirilor rezultate din daune parțiale sau daune totale va fi prevăzută în normele de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

(4) Finanțatorul este mandatat să verifice îndeplinirea obligațiilor beneficiarului menționate la alin (3)."

8. La articolul 3, alineatele (3) și (6) se abrogă.

9. După articolul 3 se introduce un nou articol, articolul 31, cu următorul cuprins:

„Art. 31. — Sumele reprezentând comisionul de risc se virează de către beneficiarii Programului într-un cont de venituri bugetare distinct, deschis la unitățile Trezoreriei Statului din cadrul organelor fiscale la care aceștia sunt luați în evidență fiscală. Modalitatea de plată va fi prevăzută în normele de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.”

10. La articolul 4, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (2) și (3), cu următorul cuprins:

„(2) Contractul de garantare conține în mod obligatoriu clauza de ipotecă necesară în vederea înscrierii de către finanțator a ipotecii legale mobiliare asupra autoturismului nou achiziționat în cadrul Programului în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare.

(3) Suma rezultată din valorificarea, în orice mod, a bunului ce face obiectul garanției prezentei ordonanțe de urgență se distribuie proporțional cu procentul de garantare, după

deducerea cheltuielilor de executare silită efectuate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.”

11. După articolul 5 se introduce un nou articol, articolul 51, cu următorul cuprins:

„Art. 51. — (1) Finanțatorul este abilitat să își exprime acordul pentru preluarea finanțării garantate și a dreptului de proprietate asupra autoturismului de către o persoană fizică ce îndeplinește condițiile de eligibilitate în cadrul Programului.

(2) Finanțatorul este abilitat să își exprime acordul pentru înstrăinarea autoturismului sau novația obiectului garanției.”

12. Articolul 7 se abrogă.

13. După articolul 9 se introduce un nou articol, articolul 91, cu următorul cuprins:

„Art. 91. — Forma și conținutul contractului de garantare menționat la art. 2 lit. d), ale convenției menționate la art. 6, precum și ale înscrisului menționat la art. 9. alin. (1) se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget.”

Art. II. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2014 privind aprobarea Programului de stimulare a cumpărării de autoturisme noi, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare, după aprobarea acestora prin lege.

Art. III. — Normele de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2014 privind aprobarea Programului de stimulare a cumpărării de autoturisme noi, cu modificările și completările ulterioare, vor fi supuse aprobării prin hotărâre a Guvernului, în termen de maximum 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
Ministrul delegat pentru buget,
Darius-Bogdan Vâlcov
Ministrul economiei,
Constantin Niță

București, 11 noiembrie 2014.
Nr. 72.

★
RECTIFICĂRI

La Ordinul viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, nr. 163/2014 pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 298/2011 privind procedura și cazurile de modificare și/sau suspendare a raporturilor de serviciu ale poliștilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 12 noiembrie 2014, se face următoarea rectificare:

— la art. I, în loc de:

„4. **La articolul 11, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

(1).....”

se va citi:

„4. **La articolul 11, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

(2).....”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 810648